

Forhandlingen dreier sig nu alene om denne Paastand.

Bajer: Da Liden ikke forekommer mig at være saa overordentlig knap i Dag, vil jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger, som jeg ellers vilde have undladt. Den ene er en Sprogdemærkning, som ikke desmindre har Betydning med Hensyn til Kjernen af denne Sag. Naar der foreslaas at gaa over til den næste Sag paa Dagsordener, maa man forudsætte, at der findes flere Sager paa Dagsordener, men dette er der ikke i Dag. Næst efter at gjøre denne Bemærkning, som maaske en Gang kan fremfalde en Ketteelse i den parlamentariske Sprogbrug, vil jeg fremhæve, at naar man stemmer over en Dagsorden, stemmer man ikke over Bogstaverne, men over Anden; men det forekommer mig, at der ved Afstemningen over de i disse Dage foretagne Sager har været stemt temmelig stærkt over Bogstaven og ikke over Anden. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa de Afstemninger, der have fundet Sted og særlig den Begrundelse, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kinnestad), som begyndte med at stemme „Ja“, dernæst „stemte ikke“ og endelig stemte „Nei“, uden at det er mig muligt at se nogen saa stor Uligbed med Hensyn til, hvad det væsentlig gaar ud paa. Naar man ikke holder sig til Bogstaven, men til Anden, er det, der foreligger, simpelthen en Meningsstilkjendegivelse. Med det Samme vil jeg gjøre en Bemærkning om, hvilken Vægt der bør tillægges denne Meningsstilkjendegivelse, og det, som leder mig dertil, er det Udtryk, der faldt fra den ærede Minister ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), idet Ministeren mente, at denne Afstemning ikke var noget sandt Udtryk for Folkets Mening. Jeg skal gjerne indrømme, at saavist som der ikke gives noget Guld-komment i denne Verden, saavist kan Billedet af Folkets Mening heller ikke siges at være fuldkomment udtrykt ved denne Afstemning; men paa den anden Side vil jeg spørge, hvor der for Diebliffet findes noget sandere Udtryk for Folkets Mening end det, som tilkjendegiver sig ved Afstemning over en vigtig Sag i Folkethinget.

Winther: Da jeg har erfaret, at nogle af de Dagsordener, der ere blevne vedtagne i de tidligere Møder, ere blevne betragtede som Tillidsvota til Ministeriet, og da jeg har stemt for dem med Undtagelse af den, der for et Diebliff siden var for, ved hvilken jeg afholdt mig fra at stemme, og da jeg agter at stemme for den foreliggende Dagsorden, ønsker jeg dog at udtale, at fra min Side har det ikke været Tanken, at denne Afstemning skulde indeholde noget Tillidsvotum til Ministeriet. Jeg tror ogsaa at have ledsaget min Afstemning med nogle Uttringer, som tydede henderpaa, men det er mig om at gjøre, at det staa-

klart, at jeg ikke deltager i et Tillidsvotum til det nuværende Ministerium. Det er dernæst blevet fremhævet fra flere Sider, at den Fremgangsmaade, man her brugte, var aldeles usædvanlig, og at man navnlig ikke kunde sige, at man ikke vilde være i Stand til under et Ministerium som det nuværende at faae nogen Lov fremmet, der i det Hele kunde siges at stemme med det nuværende Flertals Ansuelser i denne Forsamling, fordi man ikke lod Lovforslagene gaa til Landstthinget. Dersom dette kunde siges med Sandhed, vilde jeg ikke have givet min Stemme til disse Dagsordener. Men hvorledes forholder det sig med dem alle, navnlig med den nuværende Dagsorden; det er jo det Rigtigste at holde sig til denne, som nu ligger for. Vi vide, at det er aldeles unyttigt at sende dette Lovforslag til Landstthinget. Landstthinget har flere Gange ved Afstemninger godtgjort, at det ikke vil tage imod Lovforslaget, som det foreligger. Nu er der Nogle, der mene, at dette skal ligge deri, at det nuværende Ministerium stiller sig, som det gjør, til Lovforslaget. Dette er Noget, som godt kan være Tilfældet, jeg veed ikke Noget derom, men der er derimod een Ting, som jeg veed, og det er, at det efter min Overbevisning ligger i alle Parters Interesse at faae en Klarling med Hensyn til hele Stillingen, og det er derfor, at jeg deltager i disse Afstemninger. Jeg mener nemlig, at vi ikke have en Regjering her i Landet, for at den skal standse Lovgivningsværket, og jeg antager tillige, at et Ministerium, som tager Ansvar paa sig for, at Lovgivningsværket standses, i Længden hverken tjener Kongen eller Folket godt. Det forekommer mig, at den Lid, hvori vi leve, er af den Besslaffenhed, at det nok er værd at lægge Mærke til, hvad det kan føre til, naar man saaledes uafbrudt afviser det, som bliver forlangt fra Folkets Side, i Særdeleshed naar man er saa moderat, som Tilfældet her er. Modstanden tager sig saa besynderlig ud, at det tilsidst efter min Mening for Mængden af Befolkningen kommer til at se ud, som om det kun var et lidet Tal i Landet, der havde sin Interesse i, at disse Fordringer bleve holdte nede. Men efter min Overbevisning vil dette være skadeligt for vort Fædreland og kan under Bevægelser, hvis de komme andetsteds fra, ogsaa have sørgelig Indflydelse paa vort Lands Fremtidsstjæbne; og navnlig har vor hele sociale Stilling ikke godt af, at det ser ud, som om Meningen hos den store Mængde, baade dem, der ere repræsenterede og dem, der ikke ere repræsenterede, ikke har nogen Vægt overfor de øverste Magthavere her i Landet. Det er derfor, at jeg med Oprigtighed tager Del i at stemme for disse foreslaaede Dagsordener, i hvis Affattelse jeg ikke har havt mindste Del, ligesom heller ikke i de Raadslagninger, der hænge sammen dermed. Jeg stemmer for dem, fordi det forekommer mig, at saaledes som det nu i denne Session er gaaet i længere Tid,